

ملاحظات ضروری در انجام پژوهش در حوزه حیوانات آزمایشگاهی

استفاده از اتر: اتر واجد مخاطرات زیستی برای افراد عامل بوده، ضمناً برای غشاهای مخاطی حیوان بسیار سوزاننده و دردناک است، استرس بسیار زیادی برای حیوان ایجاد کرده، اشتعال پذیر و منفجرشونده است. لذا استفاده از اتر به منظور آرام بخشی، بیهوشی یا کشتن حیوانات آموزشی یا پژوهشی ممنوع می باشد.

داروهای بیهوشی استنشاقی: با توجه به اینکه داروهای بیهوشی استنشاقی فاقد خواص بی‌دردی می باشند (به جز خواص بی‌دردی محدود در مورد نیتروز اکساید)، استفاده از این داروها به تنهایی قادر به ایجاد بیهوشی مناسب برای اعمال دردناک (نظیر جراحی) نیست. در صورت استفاده از این داروها برای بیهوشی حیوانات، لازم است بی‌دردی کافی با روش مناسب دیگری فراهم شود.

تست های رفلکسی: منفی بودن تست های رفلکسی حین بیهوشی، معیار دقیقی برای سنجش میزان بی‌دردی نبوده و ممکن است صرفاً به دلیل شل شدگی و بی‌حرکتی ناشی از داروی بیهوشی باشد.

داروی کتامین: کتامین به تنهایی یا همراه آسپرومازین یا دیازپام، خواص ضد درد احشایی ضعیفی داشته و عمدتاً برای اعمال جراحی بر روی پوست مناسب است. تکیه به خواص بی‌دردی این داروها در جراحی های محوطه شکمی و قفسه سینه و هرگونه جراحی که در آن، دستکاری اندامهای احشایی وجود دارد، روشی نادرست است. همچنین در برخی از گونه های حیوانات (نظیر خرگوش های آزمایشگاهی)، ترکیب کتامین-دیازپام عمدتاً برای القاء بیهوشی و نیز انجام اعمال بدون درد توصیه شده است. در صورت استفاده از این ترکیب دارویی برای جراحی و اقدامات دردناک در این حیوانات، لازم است بی‌دردی کافی حتماً از طریق دیگری نیز ایجاد شود.

داروی کلرال هیدرات: این دارو به عنوان یک داروی خواب آور و - منسوخ شده در سطح جهانی - هرچند ظاهراً حالتی شبیه بیهوشی ایجاد می کند، لیکن دارای خواص ضد درد بسیار ضعیفی است و به هیچ عنوان نباید به تنهایی برای انجام اعمال دردناک (به ویژه جراحی) استفاده شود.

باربیتورات ها: باربیتورات ها (نظیر تیوپنتال سدیم (با نام تجاری نسدونال)، تیامیلال، پنتوباریتال، فنوباریتال، و متوهگزیتال)، فاقد خواص ضد درد (antinociception) بوده، لذا در صورت نیاز به انجام اقدامات دردناک بر روی حیوانات، لازم است از داروهای ضد درد نیز به همراه این داروها استفاده شود.

سولفات منیزیم و کلرید پتاسیم: این دو ماده فاقد خاصیت بیهوش کنندگی بوده و چنانچه در دوز کشنده به حیوانات هوشیار، نیمه هوشیار یا حیوانات بیهوش که - بی دردی کافی ندارند - تجویز شود، موجب ایست قلبی و مرگ بسیار دردناک حیوانات می شود. درد ناشی از تجویز دوز کشنده سولفات منیزیم یا کلرید پتاسیم به حیوانات با بسیاری از روش های بیهوشی معمول قابل پیشگیری نمی باشد و تعیین میزان کافی بیهوشی - بی دردی - در این روش نیاز به مهارت کافی پرسنل دارد. بر این اساس، توصیه می شود از سایر روش های اصولی کشتن با ترحم حیوانات (یوتانزی) استفاده شده و یا در صورت لزوم قطعی به استفاده از سولفات منیزیم و کلرید پتاسیم جهت کشتن حیوانات، اجرای بیهوشی کامل همراه با بی دردی قوی پیش از تجویز هر یک از این داروها حتماً صورت گیرد.

بی دردی: استفاده از تکنیک «بی دردی به روش های متعدد» در مورد مداخلات دردناک، قویاً توصیه می شود که در بهترین و مؤثرترین حالت باید به روش ضد دردی پیشگیرانه یا به عبارتی ایجاد بی دردی پیش از اقدام دردناک یا بروز درد، مورد استفاده قرار بگیرد. به ویژه لازم است تمهیدات ضد درد مناسب برای دوره ی پس از جراحی - حسب شدت و نوع آسیب جراحی - در نظر گرفته شود .

نگهداری: نگهداری حیوانات در محیط های ساده و خالی و نیز نگهداری انفرادی آن ها موجب بروز اختلالات وسیع در سلامت جسمی و رفتاری حیوانات - به ویژه بروز رفتارهای استرئوتایپی ناشی از اسارات - می شود. لذا لازم است از روش های غنی سازی محیط نگهداری حیوانات استفاده شده و تا حد امکان از نگهداری انفرادی حیوانات جلوگیری شود.

خونگیری از قلب: خونگیری از قلب حیوانات هوشیار یا حیوانات فاقد بی دردی کافی، بسیار دردناک بوده و همچنین به دلیل آسیب به عروق کرونر قلبی، بروز انفارکتوس میوکارد، فیبریلاسیون بطنی، تامپوناد قلبی، پارگی لوب های ریه، بروز نوموتوراکس و خونریزی داخل ریوی، می تواند متعاقباً باعث آسیب های جدی و رنج شدید برای حیوانات شود. لذا خونگیری از قلب باید فقط در شرایط بیهوشی جراحی - بیهوشی دارای بی دردی کافی - صورت گیرد و متعاقباً می باید بدون کاهش سطح هوشیاری، نسبت به کشتن با ترحم (یوتانزی) حیوان به روش صحیح اقدام نمود. در صورت نیاز به برداشت حجم زیاد خون و زنده نگاه داشتن حیوانات، از سایر روش های خونگیری حسب منابع علمی معتبر استفاده شود.

کشتن حیوانات: در صورت لزوم کشتن حیوانات، از روش های صحیح کشتن با ترحم (یوتانزی) حیوانات آزمایشگاهی حسب منابع علمی معتبر استفاده شود. پیش از حذف لاشه، با ارزیابی نشانه های مرگ مختص گونه هر حیوان، مرگ حیوان تأیید شود.

استفاده از دامپزشکان: حتی الامکان از همکاری نیروهای دامپزشک دارای تبحر در زمینه کار با حیوانات آزمایشگاهی در طراحی و اجرای پژوهش‌های مشتمل بر استفاده از حیوانات آزمایشگاهی استفاده شود.

منابع کاربردی برای مطالعه بیشتر:

- 1- Grimm KA, Lamont LA, Tranquilli WJ, Greene SA, Robertson SA. Veterinary anesthesia and analgesia. Fifth edition. Ames, Iowa: Wiley Blackwell; 2015.
- 2- Laredo F. Injectable Anesthetics. Clinician's Brief. March 2015;27-32.
- 3- Sawyer DC, Durham RA. Does ketamine provide adequate visceral analgesia when used alone or in combination with acepromazine, Diazepam, or butorphanol in cats? Proceedings of the 4th International Congress of Veterinary Anaesthesia; 381.
- 4- Tasker L. Methods for the euthanasia of dogs and cats: comparison and recommendations. London, UK: World Society for the Protection of Animals; 2010.
- 5- Tranquilli WJ, Thurmon JC, Grimm KA, Lumb WV. Lumb & Jones' veterinary anesthesia and analgesia. 4th ed. Ames, Iowa: Blackwell Pub.; 2007
- 6- Green CJ, Knight J, Precious S, Simpkin S. Ketamine alone and combined with diazepam or xylazine in laboratory animals: a 10 year experience. Lab Anim. 1981;15(2):163-70.